

Novoles

LETO VIII.

ŠTEVILKA 5

Straža, 1. marca 1970

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA LESNEGA KOMBINATA »NOVOLES« STRAŽA PRI NOVEM MESTU

8. MAREC - DAN ŽENA

*Iskreno čestitamo vsem našim
delovnim ženam!*

Čas nezadržno teče in življenje gre z velikimi koraki naprej. Pol-drugo stoletje je v zgodovini človeštva kratko razdobje, komaj dve človeški življenski dobi in vendar, kaj se je v dobrih zadnjih 150 letih spremenilo.

Železnice, velikanski parniki in motorne ladje, brzozav, telefon, orjaške elektrarne in tovarne avtomobilov, letala, radio, atomska energija — vse to so najvidnejše pridobitve samo na tehničnem področju. Nič manjši pa ni razvoj v življenju človeške družbe. Saj se še mnogi starejši izmed nas spominjajo, da so jim babice ali dedje pripovedovali, kako so hodili na tlako, kako tedaj in še dolga desetletja potem ni bilo skoraj nobenih šol za ljudstvo in prav tako tudi ne časopisov in knjig.

Ljudstvo je živelo brez pravic v strahu »božjem«, to se pravi v strahu pred posvetno in cerkveno gospoko ter v pomanjkanju in nevednosti, upalo kvečjemu na dobro letino in lepše življenje po smrti.

Medtem, ko je bila prej žena brezpravna, podrejena možu, brez pravic do izobrazbe, lastnega poklica in javnih služb, jo danes zlasti v naši državi vidimo, kako hiti kot učenka, dijakinja ali študentka v razne šole ali na univerzo, kako dela kot enakopravna delavka ali uslužbenka v podjetjih, kako se uveljavlja v vseh poklicih, ročnih in intelektualnih, se udejstvuje že na vseh področjih življenja in zmerom vidneje zavzema tudi najvažnejša mesta

v državnih in mednarodnih predstavništvih.

Zlasti zdaj, ob prazniku delovnih žena, 8. marcu, se moramo spomniti te velike spremembe v družbenem položaju ženske, pa ne samo spremembe, ampak predvsem tudi tega, kako je do nje prišlo. Kakor vse ostale spremembe, ki smo jih površno našli, tudi ta ni prišla sama od sebe, temveč je posledica raznih činiteljev, v prvi vrsti pa plod dolgotrajnih in hudih bojev.

Kapitalisti so potrebovali tudi žensko delovno silo, ki je bila še cenejša od moške. Zato je žena skupaj z možem odšla na delo v tovarno in mu tako postala gospodarsko enakopravna, njemu, ki ni imel kot ona ničesar, ne pravic ne lastnine. Hkrati pa se je s tem iztrgala iz svojega doma in čeprav je bilo njeno delo tež-

ko ter sramotno plačano, je bilo vendarle prvi korak k samostojnosti. Drugi korak je bil napravljen tedaj, ko se je pridružila možu kot proletarka proletarcu v njegovem organiziranem boju za pravičnejšo družbeno ureditev. Sicer so bile mnoge meščanke, posebno revnejše, zaradi raznih okoliščin, kmalu prisiljene, da so morale začeti misliti na zaposlitev izven doma in na udejstvovanje v javnem življenju. Nastala so razna bolj ali manj močna meščanska ženska gibanja, ki so terjala za ženske pravico do popolne enakopravnosti z moškim. Vendar so bila vsa ta ženska gibanja, v osnovni zmoti, ker so gradila na domnevi, da si bo ženska lahko priborila svoje pravice v okviru kapitalističnega družbenega reda.

(nadaljevanje na 2. strani)

Ana Jakubovič in Marija Kulovec iz TSP

8. MAREC - DAN ŽENA

(nadaljevanje s 1. strani)

Zato tudi vidimo, da v nekaterih tehnično razvitih državah, v katerih pa socializem še ni popolnoma zmagal, ženske še danes nimajo nekaterih takih osnovnih pravic, kakršna je na primer pravica izražena v načelu: ENAKO PLAČILO ZA ENAKO DELO!

Napredna ženska gibanja pa so si bila že od vsega začetka na jasnem, da si morejo žene izbojevati svoje pravice samo v skupnem boju s tistim družbenim razredom, ko se bojuje za tak družbeni red, v katerem ne more biti izkoriščanja človeka po človeku, to se pravi v skupnem boju s proletariatom, ki mu je cilj socializem.

Tako tudi naše ženske niso dobile svojih pravic do enakopravnosti po naključju, temveč zato, ker smo si jugoslovanski narodi v času NOV pod vodstvom najnaprednejšega razreda — t. j. delavski razred — s katerim so se junaško bojevale tudi one in smo si izbojevali tako nacionalno, kakor tudi socialno osvoboditev. Naša ljudska oblast je to pravico tudi uzakonila.

Mnogo žena se je vključilo v razno delo takoj po vojni in so mnoge izmed njih delovale z uspehom v različnih organih naše ljudske oblasti. Tudi mlajše se vedno bolj vključujejo in pomagajo z roko v roki ustvarjati sebi in svojim otrokom boljše življenje. Borba za ta novi in boljši dan še vedno traja in zavedati se moramo, da v tej borbi nosijo precejšen del težav naše žene, katere so v vsem enakopravne z moškimi.

Vsi smo dolžni podpirati ta njihova prizadevanja, kajti brez skupne borbe ne bomo zmagovali in tudi trud ne bo poplačan tako, kot bi to bilo potrebno. Vi mladi doraščate v drugačnih boljših pogojih kot jih je imela starejša generacija in se morate vselej zavedati, da je to plod naših roditeljev, naših mater in žensk sploh, pa zaslužijo zato one vse naše spoštovanje in našo ljubezen, katero bomo izkazovali le s tem, da bomo izpolnjevali vse naše naloge, ki nam jih nalagata

šola in delovno mesto, na katerem se usposabljam za samostojno življenje.

Naš načrt za bodočnost ni zamotan, ampak zelo enostaven. Delati moramo vsak na svojem delovnem mestu to, kar to delovno mesto zahteva od nas. Pri tem pa ne smemo misliti, da smo za to poklicani le moški, temveč z nami sodelujejo ženske in zato so vredne našega spoštovanja, posebno se moramo spomniti ob takih in podobnih dnevih svojih

Tov. Jožica Mršič

Že v nekaterih prejšnjih naših listih je bilo omenjeno, da bo naše podjetje letos slavilo 25 letnico svojega obstoja. Ker je že minilo 20 let mojega službovanja pri Novolesu, bi tudi jaz spregovorila nekaj besed o razvoju podjetja.

Prišla sem v službo k takrat še mlademu podjetju in se zaposlila na upravi v računovodstvu,

kjer sem še sedaj. Čeprav je bila uprava ločena od proizvodnih obratov, vrsto let je imela sedež v Novem mestu in kljub temu, da nisem imela direktnega stika s proizvodnjo, mi je poznan ves razvoj in napredek, saj je ravno računovodski sektor tisti, ki spremlja vse dogodke podjetja od nabave surovin, pomožnega materiala, do prodaje naših proizvodov v tujini in doma, finančni uspeh podjetja in podobno. Iz

mater in vseh tistih žena, ki so v zadnji vojni padle za našo svobodo.

Če ne bomo delovali v tem smislu, bodo vse besede o enakopravnosti prazne in nepomembne. Toda to ni naš namen, ampak hočemo enotnost, enakost in svobodo za vse, ki se borijo za jutrišnji lepši in boljši dan.

Sporočite naše prisrčne in iskrene čestitke svojim materam z željo, da bi še vrsto let praznovale ta svoj praznik in, da bi dosegle z nami vred to, kar si vsi želimo in za kar vsi delamo in se borimo.

L. B.

nam je povedala...

vseh teh podatkov sem imela pri-liko videti, kako je podjetje rastle iz leta v leto, saj smo začeli z majhnimi številkami, sedaj pa »delamo« že s težkimi milijardami.

Zaradi vedno večjega obsega poslovanja se je tudi v našem sektorju število zaposlenih stalno povečevalo, saj smo prešli iz nekdanjih 5 na 16 zaposlenih. Ker je promet poslovanja naglo naraščal in ker smo hoteli, da bo naše delo točno, predvsem pa pravočasno opravljeno, smo že pred 5 leti prešli z ročnega knjiženja na strojno in to s stroji srednje mehanizacije. Potrebno pa bo v najkrajšem času preiti na stroje visoke mehanizacije, t. j. takoimenovana »visoka mehanografija«, s katero bo mogoče hitro posredovati vse mogoče evidence in analize poslovanja, ki so vedno bolj potrebne pri različnih poslovnih odločitvah.

To so analize v takem obsegu, da se ročno ne dajo več opravljati. Potrebovali bi veliko število ljudi, ki pa ne bi mogli nikdar opraviti dela točno in v tako kratkem času, kot z mehanografsko obdelavo.

Celoten rezultat povečevanja vseh naših števil pa je veličasten pogled na naše obrate, saj je vsakih nekaj let zrastle po ena moderna nova tovarna. Vsako leto raste tudi število zaposlenih delavcev, ki s skupnimi močmi omogočajo, da je naš uspeh vedno

(nadaljevanje na 3. strani)

Tov. Jožica Mršič nam je povedala...

(nadaljevanje z 2. strani)

večji. Njim smo dolžni vso zahvalo, za vse kar smo pridobili v teh letih, posebno pa še vodstvenemu kadru, ki je z dobrim gospodarjenjem in lastnimi pobudami pripomogel, da se je naše podjetje razvilo v največji, moderni in v tujini priznan lesni kombinat na Dolenjskem.

Ker smo že ravno pred praznikom žena in ker je v našem podjetju zaposlenih skoraj polovica žensk naj omenim, da smo v našem sektorju razen dveh same žene in dekleta. Lepo bi bilo, da

se letos v jubilejnim letu, še prav posebno počasti ta praznik. Zavedati se moramo, da je toliko število žena in deklet s svojim delom veliko pripomoglo k tem, da smo v vseh teh letih dosegli tako lepe rezultate. Mnoge so s tem žrtvovale svoj dragoceni čas, ki bi ga sicer lahko posvetile svojim družinam, predvsem pa vzgoji otrok, zato se jim naj vsaj enkrat v letu in to ob njihovem prazniku — 8. marcu — oddolžimo za ves trud v službi, kakor doma.

Naj bo 8. MAREC v letošnjem jubilejnim letu še svečanejši, da bo vsem ženam ostal v lepem spominu!

Pogovor z Marico Fifoltovo

»Od kdaj ste zaposleni v Novolesu?«

»V Novolesu sem zaposlena od leta 1946. Moj pokojni oče je bil zaposlen na t. i. Mececa maja si je porezal prste na levi roki, nakar je bil upokojen. Takrat je bila očetova pokojnina zelo majhna, oziroma premajhna, da bi z njo živeli 3 člani družine in tako sem morala iskati zaposlitve jaz in to tudi dobila.«

»Kje ste delali?«

»Delala sem na raznih delovnih mestih, ker so obnavljali žago in je bilo treba delati, kjer je bila

potreba. Lahko rečem, da sem delala že na vseh delovnih mestih na obratu, tudi na moških delovnih mestih, kar se je velikokrat zgodilo. Če bi hotela pisati spomine, bi lahko napisala roman ne pa članek in to včasih lepe, pretežno pa žalostne. Lahko si vsak zamisli, 20 let delati na mrazu, snegu in dežju, da to so žalostni spomini in jih ne želim obujati. Danes zaposlena mladina v Novolesu ne ve, kaj je hudo, posebno ne tisti, ki so v Straži, saj kamor pogledamo, povsod je vse v steklu. Moj začetek pa je bil žalosten in ga rada ne obujam. Vesela sem bila seveda vsakega prvega, ko sem dobila težko pričakovano kuvertico, ampak takrat je bila bolj skromna, kot je danes.«

»Kaj želite v bodoče?«

»Moji predlogi in želje v bodoče — prvo je zdravje, samo tega ne pričakujem od Novolesa, pač pa izboljšanje delovnih pogojev. Da bi tudi mi v Soteski enkrat delali, ne pod milim nebom, pač pa pod prozornim, saj smo menda to zaslužili. Druga želja pa je, da se ne bi osebni dohodki zmanjšali in šli tako naprej, saj veste, denar imamo vsi radi, posebno ženske.«

O okvirnem planu za leto 1970

Kljub zamotani situaciji na trgu v zadnjih treh mesecih na katerem se »Novoles« srečuje kot kupec surovin in pomožnega materiala na eni strani, na drugi pa kot prodajalec svojih proizvodov, smo uspeli pripraviti okvirni načrt proizvodnje, nabave in prodaje v letu 1970.

Menim, da je prav, da se okarakterizira tako imenovana »zamotana situacija na trgu« in to ne iz razloga počasnega reagiranja analitikov in planarjev na spremembe, ki vsakodnevno nastajajo zaradi nestabilnih cen (nabavnih in prodajnih), ampak predvsem iz razloga, da se pojasni položaj v kakršnem smo se znašli ob prestopu v novo poslovno leto, ki se bo gotovo odražal v določenih odtenkih skozi vse planirano obdobje.

Osnovne karakteristike bi bile sledeče:

1. Še vedno splošna nestabilnost cen osnovnim surovinam tako bukovim kot jelovi surovinam, ki je v povprečju porastla primerjujoč jo s plansko ceno v letu 1969 za 34%
2. Porast in še vedno neustaljenost cen pomožnega materiala, ki je v povprečju porastel po naši grobi oceni za 7%
3. Porast cen v transportu
4. Na srečo še vedno trajajoča konjunktura za naše proizvode, s pripombo, da je potrebno ločiti: da je povpraševanje po naših proizvodih na jugoslovanskem trgu večje kot na zunanjem. Obraz temu so tudi prodajne cene, ki so na domačem trgu hitreje sledile zviševanju cen surovinam in materialu. Tudi tradicionalno stabilen evropski in ameriški trg je letos nekoliko popustil, tako da so cene npr. za gugalnike v ZDA porastle v povprečju za okoli 4,5%, cene vezanih plošč na italijanskem trgu kar za 20%. V povprečju so sedanje cene oziroma planirane višje od lanskoletnih doseženih v TDP za 4,5%, v TVP za 20%, v TSP za 15%, v Opremalesu za 6% in v žagarski proizvodnji za 15%.

(nadaljevanje na 9. strani)

^V Zene pripovedujejo ...

Ob prazniku naših žena, 8. marca, smo zaprosili za kratek razgovor dve po delovni dobi pri podjetju »starejši« sodelavki. Povedali sta marsikaj, kako je bilo včasih, kako želita, da bi bilo danes itd.

Milka Repše

»Od kdaj ste pri podjetju?«

»V tovarni igrač sem se zaposlila 23. aprila 1948. Takrat nas je bilo vseh skupaj okoli 100. V začetku sem delala na montaži igrač. Vsa leta do danes sem opravljala različna dela v oddelku montaže.«

»Česa se najraje spominjate?«

»Ko sem bila v podjetju 10 let, sem dobila uro, sedaj, ko sem pa že 22 let se pa na stare delavce nihče ne spomni. Starejši smo svojo mladostno energijo porabili zato, da je Novoles danes tak kot je, vendar bi nam morali danes to priznati. Danes ne moremo več delati z enakim tempom, zahteva pa se vsak dan več.«

»Kako ste 8. marec praznovali prej?«

»Največkrat je bila to mala zakuška, povezana s sindiklnim rajanjem. Imeli smo svojo dvorano in so bili ti prazniki bolj svečani. Na splošno smo imeli več skupnih zabav. Vzdušje je bilo zmeraj bolj tovariško, vsi smo bili bolj enotni, kot danes, tako pri plačah, delu in vsakdanjem življenju.«

»Kaj mislite o današnjem stanju v podjetju?«

Podjetje se sicer razvija in širi, za delavce se pa še vedno premalo skrbi v vseh ozirih. Naj navedem samo nekaj primerov: Za prevoz na delo in domov je slabo organizirano. Zjutraj še gre. Za domov pa je gneča nepopisna. Je en avtobus manj kot zjutraj, poleg nas pa se drenjajo še delavci »Pionirja«. Garderobe so slabo opremljene. Omarice so take, da je škoda v njih spraviti kakršnokoli obleko. Tudi sanitarije so slabe. Vendar je treba povdariti, da je takemu stanju kriva tudi malomarnost posameznikov, ki vse skupaj še bolj pokvarijo. Mislim na vzdrževanje reda v garderobah in sanitarijah.

Malica je poglavje zase. Podražila se je za 50 din, razlike pa ni nobene med prejšnjo in sedanjo. Sem gospodinja in vem, da bi se dalo skuhati vsaj okusno.

Prostori, v katerih delamo, so na prepihu. Razsvetljava je slaba; skratka, delovni pogoji so slabi.«

»Vaše želje?«

»Vsak delavec si želi boljše plače. Jaz nisem izjema. Smatram, da osebni dohodki tudi niso pravično razdeljeni. Starim delavcem bi morali dati glede na njihovo delovno dobo primernejši dodatek.«

»Kaj menite o delavskem samoupravljanju?«

»Vloga delavcev pri raznih odločitvah je vsekakor premajhna. Morda pa svojih pravic niti ne znajo izkoristiti.«

»Kaj pa naš časopis?«

»Je še kar v redu, vsaj zadnje čase.«

Pepca Gerbec se je zaposlila v bivši tovarni igrač 10. februarja 1949. Dobro se še spominja, da je prvi dan obračala nogice in rokiče za igrače v blagovnem oddelku. Spominja se celo tega, da jih je prvi dan naredila 360. Nato je do januarja 1952. leta delala še v strojnem oddelku kot zarisovalka. Takrat pa je podjetje zašlo v

težaven položaj in na spisku 100 odpuščenih je bila tudi ona. Ko se je maja istega leta stanje v podjetju zopet izboljšalo, je bila sprejeta nazaj na delo in je bila nato kurirka in snažilka obenem do leta 1960. Nato je delala v la-kirnici še v Novem mestu nato še v Straži, od leta 1960 naprej pa je spet, kot sama pravi, pri svoji dobri metli.

»Kateri dogodek vam je ostal v teh 21 letih v najbolj neprijetnem spominu?«

»Ja, to je bilo takrat, ko sem bila odpuščena. Nič nisem bila osebno kriva, težak položaj podjetja pa je vseeno povzročil odpustitve.«

»Česa se pa najraje spominjate?«

»To je bilo pa takrat, ko sem bila sprejeta nazaj v službo. Pa tudi najbolje sem se počutila vistem obdobju, ko sem bila kurirka.«

»Kako ste včasih praznovali 8. marec?«

»V bistvu ni bilo ne vem kako slovesno in razkošno. Toda praznovali smo vsi in to res v nekem zelo tovariškem vzdušju, kar pa danes močno pogrešam. Danes je eden bolj ošaben kot drugi. Pa tudi silvestrovanja in pustovanja smo imeli. Bilo je vse zelo preprosto, vendar smo se zmeraj lepo imeli, predvsem pa smo se teh zabav udeleževali vsi. Danes pa se vse samo grupira.«

(nadaljevanje na 7. strani)

Fricov pokal

Gozdnemu gospodarstvu

V nedeljo, 15. II. 1970, je bilo v dolenskem zimskošportnem središču Črmošnjicah smučarsko tekmovanje gozdarjev in lesnoindustrijskih delavcev za Fricov pokal. Na startu se je pojavilo 20 smučarjev, ki so dvakrat prevozili cca 300 m dolgo veleslalomsko progo. Čeprav je bila proga razmeroma lahka, je tekmovalce oviral sneg, ki je ves čas naletaval. Borba za prvo mesto tako med ekipami, kakor tudi med posamezniki je bila odločena že v prvi vožnji, ko sta Novolesova tekmovalca Rebernik in Knez, ki sta veljala za favorita, tik pred ciljem padla ter tako pokopala upe Novoletove ekipe na prvo mesto. Zato pa so tekmovalci Gozdnega gospodarstva Novo mesto izkoristili priložnost ter s sigurno vožnjo priborili svoji ekipi prvo mesto.

Pa pogledjmo rezultate:

1. Serini Alojz — GG Novo mesto, 2. Rustja Janez — GG Novo mesto, 3. Knez Franc — GG Črmošnjice, 4. Japelj Boštjan — Novoles, 5. Goleš Janko — Novoles, 6. Rebernik Drago — Novoles

Ekipno:

1. GG Novo mesto (Rustja, Serini), 2. Novoles (Japelj, Goleš)
Po tekmovanju je tov. ing. Kali-

novič razglasil rezultate ter najbolje plasiranim tekmovalcem razdelil praktična darila, ki so jih prispevala podjetja Novoles, GG in Krka, prvoplasirani ekipi GG pa še prehodni pokal.

Veleslalom za „Krko“

Tudi letos je Občinski sindikalni svet Novo mesto organiziral smučarsko tekmovanje v veleslalomu za delavce dolenskih občin. V prekrasnem vremenu se je tekmovanja udeležilo več kot 50 tekmovalcev in tekmovalk. Vsak smučar je progo prevozil dvakrat. Tokrat so se najbolj izkazali smučarji Tovarne zdravil KRKA Novo mesto, ki so osvojili prvo mesto med posamezniki in ekipami.

Vrstni red — moški:

1. Henčič (Krka), 2. Pintar (Elektro Novo mesto), 3. Ilvar (Krka)
Novolesovi tekmovalci so se uvrstili na naslednja mesta: 9. Rebernik, 11. Japelj, 12. Goleš
Ekipno:

1. Krka, 2. Novoteks, 3. Elektro

Obisk naših novih kupcev gugalnikov iz Amerike (USA) g. Friedman (na desni) s svojim družab-

nikom in njegovo soprogo v družbi tov. Slavka Vidmarja in Mihe Šuštarja v NOVOLESU.

Iz Pavlihe

*Dočimo čisto vino,
ker čiste vode ni več!*

V tovarni drobnega pohištva imajo naprodaj okusne stole po cca 60.00 din. Pohitite z nakupom, da jih ne bi prej zmanjkalo!

Država bo baje odmrila, samo paziti bomo morali, da nam ne potegne še vsega gospodarstva za sabo.

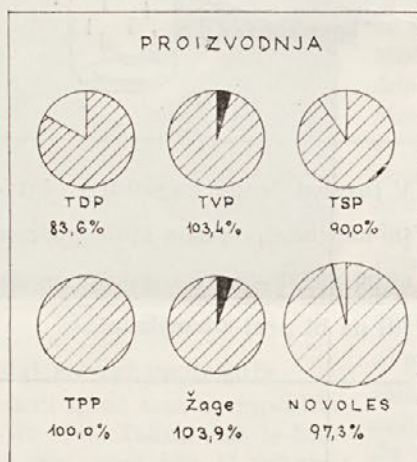
Zahvala

Ob nenadni izgubi najinih ljubljenih staršev se iskreno zahvaliva vsent, ki so nama izkazali svoje sočustvovanje in pozornost ob težkih dneh. Posebno zahvalo pa izrekava svojim sodelavcem v »Novolesu« iz TSP in TDP!

Anica Tisovec TSP
Ivan Šiška TDP

Izpolnitev operativnega plana od 1. II do 15. II.

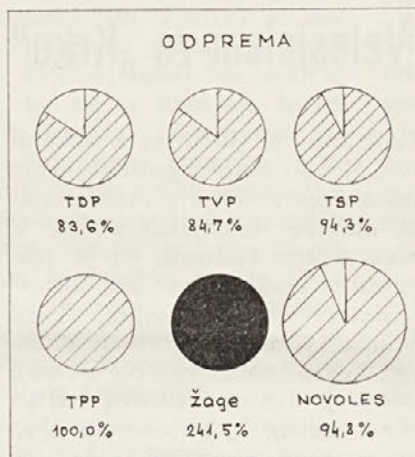
Tovarna drobnega pohištva je v prvi polovici februarja precej izpod plana. Zastoj je nastal zaradi zmanjšanja medfaznih zalog pred strojnim oddelkom. Da pa ni bilo zadostnih zalog pred strojnim oddelkom, je vzrok nova decimirnica, katera pa še ni popolnoma stekla. Sedaj se je v decimirnici uvedlo nadurno delo, s katerim se bo dohitelo zamujeno, tako da lahko računamo, da bo

plan proizvodnje in odpreme za februar izpolnjen.

V tovarni vezanih plošč proizvodnja poteka po planu, oziroma jo

še presega. Zastoj je nastal v odpremi, kateri je samo trenutna značaja, namreč naši odjemalci, predvsem inozemski, niso prišli pravočasno po blago. Predvidevamo, da bo v februarju plan proizvodnje in odpreme izpolnjen.

Tovarna stilnega pohištva

Glavni izvoz v proizvodnji je nastal zaradi neprimerne laka in so tako nastali zastoji v lakirnici. Planirana proizvodnja za februar bo dosežena, odprema pa ne bo dosežena, ker se ne bodo mogle pravočasno skompletirati garniture.

Tovarna ploskovnega pohištva — Tu poteka proizvodnja in odprema po planu.

Žagi

Tudi po rebalansu plana proizvodnje na žagah poteka proizvodnja nad planom, čeprav so zaloge hlodov minimalne. Odprema pa je nenormalno presežena, kar pa v količinah ne predstavlja veliko. Razlika nastaja samo v odpremi jelovega žaganega lesa. Odpremi ves les, katerega razžagajo, razžagajo pa ga toliko, kolikor pride hlodov, zato je tudi planiranje tukaj nerealno.

Ing. Andrej Žnidaršič

Iz Soteske pošiljajo iskren pozdrav ženam ob 8. marcu

... Danes, po tolikih letih je v ospredju spoznanje, da bo potrebno še mnogo naporov za to, da bodo žene v resnici dosegle vse pravice, ki so že zapisane. Gre predvsem za to, da dosežejo čim večjo strokovno usposobljenost. Poskrbeti je treba za varstvo in vzgojo otrok in tudi na delovnih mestih naj velja ženi — materi posebna skrb.

Zavedajmo se, da so žene v veliki meri pripomogle k obogatitvi uspehov — dosežkov, za katere smo se vsi borili.

Zato, vam žene, velja ob 8. marcu naš iskren pozdrav!

K tem čestitkam se pridružuje sindikalna organizacija žage v Soteski z željo, da bi bile zadovoljne in da bi dosežale še večje uspehe pri delu!

T. V.

TDP — luženje s pištolo
Na sliki: Běsekova, Avguštinova in Hrovatova

**✓ Ijte redno
✓ v svojem listu!**

V Zene pripovedujejo...

(nadaljevanje s 4. strani)

»Kaj mislite o današnjem Novolesu?«

»Vsi smo ponosni na hiter razvoj podjetja. S tem pa ni rečeno, da smo popolnoma zadovoljni z notranjimi dogajanjem. Danes je še kar dobro preskrbljeno za malico. Pri tem pa me moti, da po vseh vogalih leži kruh. Veste, včasih je bilo drugače. Danes ljudje še kruha ne znajo ceniti. Nekdaj smo bili že samega kruha veseli ne da bi sanjali še o čem boljšem.

Moti me tudi naslednje. Imamo moderno tovarno, vendar slabo opremljene garderobe in sanitarije. Je pa tudi res, da so nekateri sili malomarni in nemarni, saj te prostore včasih dobesedno povedano posvinjajo. Ne vem kako ti ljudje delajo doma. Delovni odnosi danes tudi niso tako v redu kot so bili nekoč.

Včasih smo imeli tudi več sestankov kolektiva, na katerih smo se pomenili o raznih problemih. Sestanki so danes prava redkost. In kar smo se takrat na sestankih zmenili se je potem res tudi naredilo.

Stari delavci smo danes zapostavljeni. To bi bilo tudi treba urediti.

»Kaj menite o našem časopisu?«

»Je v redu. Sedaj vsaj kaj zvem, ko imamo svoje redno glasilo.«

»Vaše želje?«

»Teh imam kolikor jih hočete: boljšo plačo, boljši medsebojni odnosi... vendar to so želje. Eno bi mi pa le lahko uresničili. Že vsaka kmečka gospodinja ima ta ali oni stroj, jaz kot obratna snažilka imam pa metlo in to zastareli model. Vsaj »biksar« bi mi lahko kupili.«

»Kaj mislite da ni in kaj je v redu v našem podjetju?«

»Kaj ni v redu. Garderobe, sanitarije. Stara zgodba. Vendar so bili ti prostori pred kratkim novi. Uničili smo jih torej sami zaradi malomarnosti nekaterih. Glede na to, da so delovni pogoji zaradi posebnih pogojev v lakirnici težji, kot v drugih oddelkih, menim, da se premalo gleda na nas, tako glede osebnih zaščitnih sredstev kot splošnih.

Moram pa pohvaliti možnosti glede izobraževanja, ki nam jih nudi podjetje. Letos bom končala osemletko in če bo mogoče, bi se vpisala še naprej na večerno ekonomsko šolo.«

»Kako naj bi vam ženskam organizirali praznovanje vašega praznika?«

»Najbolje bi bilo, da bi nam organizirali neke v Toplicah. Toda zraven zakuske bi nam za spremembo lahko pripravili tudi krajši kulturni program.«

»Kaj mislite o delu naše sindikalne organizacije?«

»Vsako leto organizira izlet pa silvestrovanje. Pričakovali bi kaj več.«

»Kaj pa naj bi?«

»Ekskurzije v sorodna podjetja. Lani smo to naredili v Varaždin. Zakaj ne bi s tem nadaljevali? Če bi pa naš sindikat organiziral kako gledališko predstavo za nas (mislim v kulturnem domu v Novem mestu) bi bili ljudje sigurno navdušeni.«

»Kaj pa mladinska organizacija?«

»Prvič sem slišala zanjo v našem podjetju pred mesecem. Izgleda, da se bo delo te organizacije le zdramilo iz dolgega spanja, saj smo imeli za začetek vsaj mladinski ples! Zelimo si pa še kaj drugega. Mladih je veliko v podjetju. Treba je le vspodbude.«

»Zakaj je po tvojem mišljenju tako malo žensk zastopanih v naših samoupravnih organih?«

»Temu je precej kriva naša miselnost. Večina jih meni, da je mesto ženski samo za štedilnikom. Toda če delamo v tej sredini, naj bi tudi pri odločanju imele besedo!«

GAMA

~~~~~

Ženam za 8. marec

Ustavimo se pri besedi žena, mati
Ta mehka in topla beseda, izrečena iz tisočerih ust.

Dolg in naporen je tvoj dan —
žena — delavka.

Naj ti izrečemo vse najlepše ob
tvojem prazniku — dnevu žena.

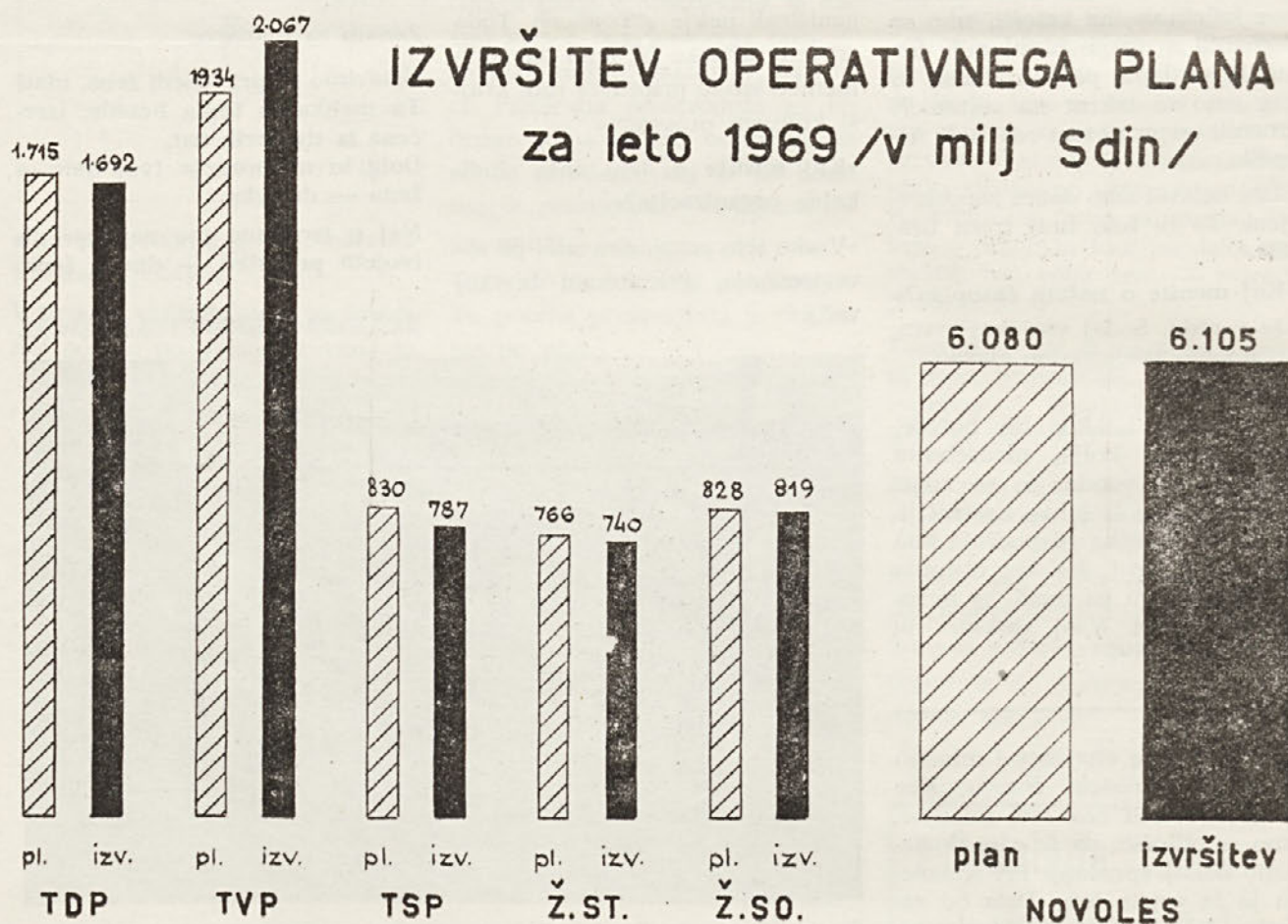
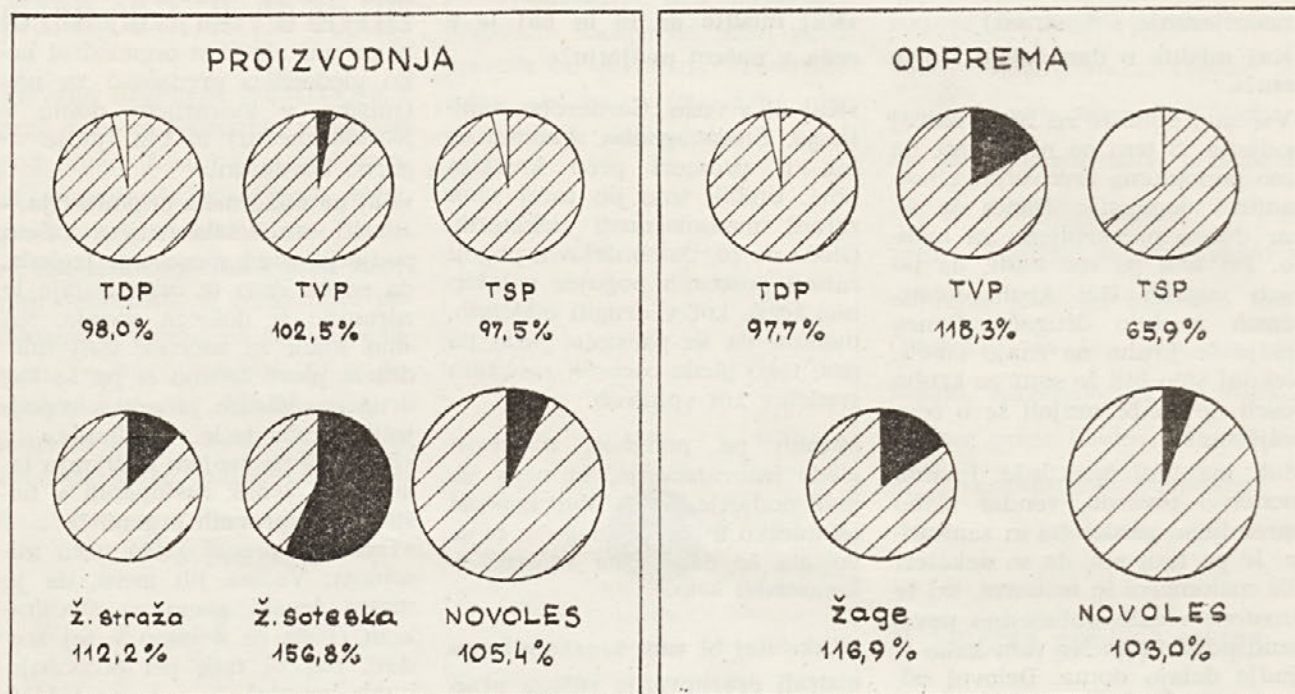
~~~~~

Sonja Humer in Danica Gašparovič pri potapljanju elementov v tovarni drobnega pohištva

Kikelj Joža je ena izmed mlajših sodelavk v našem obratu. Ker je v Novolesu cca 20. mladine, smo se odločili, da postavimo nekaj vprašanj. Novolesu je že četrto leto. Dela od začetka pa do danes v lakirnici na raznih delovnih mestih.

Grafikon k poročilu o doseganju plana v 4. številki

O okvirnem planu za leto 1970

(nadaljevanje s 3. strani)

5. Razen nestabilnih cen že vse skozi našo nabavo spremlja velika skrb, da zasigura planirano količino hlodovine in lesa. Problem je torej tudi količina.

II. Osnovni cilji plana 1970

Osnovni moto plana 1970 bi bil:

- izkoristiti konjunkturo v prodaji,
- izkoristiti vse inštalirane kapacitete v lanskem in letošnjem letu

Konkretni cilji pa bi bili sledeči:

1. Da se maksimalno izkoristi konjunktura v prodaji naših artiklov predvsem na domačem trgu. Zato vodstvo podjetja predlaga, da obrati kot doslej tudi v tem letu delajo ob prostih delovnih dneh.

2. Da so pri prodaji naših proizvodov (razen TDP in deloma tudi Opremales) zasleduje edini cilj to je, prodajati tja, kjer se dosega višje cene. To pomeni, da se Novoles zavestno poslavlja od dolgoletnega statusa pretežnega izvoznika

3. Da nabavna služba podvoji napore, da zasigura surovine po tr-

žno najugodnejših cenah.

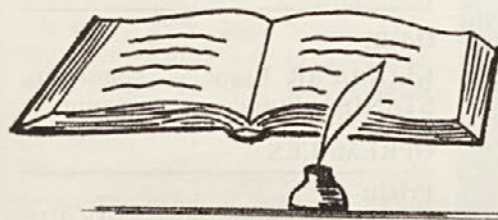
4. Da se zaradi pomanjkanja burkove hlodovine prične z uvozom eksotične hlodovine iz Zahodne Afrike, ki se bo predelovala v vezane plošče (cca 600 m²)

5. Da se oplemeniti proizvodnja predvsem v tovarni vezanih plošč z vodo odpornimi in furniranimi vezanimi ploščami, da se ravno tako oplemeniti dosedanja proizvodni program v finalu, predvsem v TDP-ju z novimi bogatejšimi gugalniki.

6. Prav zaradi škarij cen v katerih se je znašlo podjetje, je eden osnovnih ciljev boljša organizacija proizvodnje, na osnovi katere naj bi znižali proizvodne stroške. V ta namen je podjetje na koncu preteklega leta pritegnilo k sodelovanju več novih strokovnjakov.

Plan proizvodnje in prodaje za leto 1970

Del. enota	Vrednost v 000 din	
	Proizvodnja	Prodaja
TDP	24.529	24.529
TVP	33.093	33.093
TSP	15.558	14.420
TPP	10.121	10.121
Žagi	21.897	13.671
NOVOLES	105.198	95.834

ZGODOVINA NAŠEGA PODJETJA

(nadaljevanje 150 let soteške žage)

Vsi navedeni podatki bi bili netočni, v kolikor mislimo, da so se omenjene žage ukvarjale izključno z razžagovanjem bukove hlodovine, ker so tudi jelove deške postajale vse bolj iskano tržno blago. Posebno manjše žage venecijanke so se pretežno ukvarjale z razžagovanjem smrekove — jelove hlodovine.

Če se z bežnim pogledom ozremo še na ostale male žage v okolici Straže, vidimo, da je bila prijavljena leta 1843 žaga venecijanka v Vavti vasi — last Dularja.

Verjetno iz istih let bo tudi Nošetova žaga ob mlinu v Rumanji vasi.

Ker je v tem opisu večkrat omenjena železarna na Dvoru (oddaljena od Soteske 5 km), je prav da zapišemo nekaj besed še tej za tedanje čase važni industriji na področju Suhe krajine. Nena-pisani zgodovinski viri, to je nešteto izkopanin, nam dajo dovolj zgovorne podatke, da je bilo na področju Zagradca, Šmihela pri Žužemberku, v okolici Dvora (Vinkov vrh) in Straže še za ča-

»Zgodovinska številka . . . «

So mi dejali, da je 4. (t. j. prejšnja) številka našega glasila. Bog-me, da je res!

Pa prav nič ne tajim in ne bom se opravičeval na dolgo in široko, ker bi to ne mogel povedati na kratko, ampak rečem le to, da bodo druge manj »zgodovinske« in bolj »sodobne«. To pa le pod pogojem, da boste sodelovali v čim večjem številu.

Vaš odgovorni urednik

Popravki . . . ali »škrat ne miruje«

— na zadnji strani pod naslovom »Zahvala«, se je podpisala tovarišica Milena Knez, a ne Knaz

— na isti strani je servirna, a ne servisna mizica

— na 4. strani »Zgodovina našega podjetja« »SCAPINOVE« a ne »SCHAPINOVE« — H je odveč

Tisti, ki so na sliki na 8. strani, pa naj sporočijo svoja imena in tudi kraj, kje so »ga žingali«. Rok je 10. marec 1970

O zgodovini soteške žage piše naš sodelavec Ivan Aš, šef nabavnega oddelka.

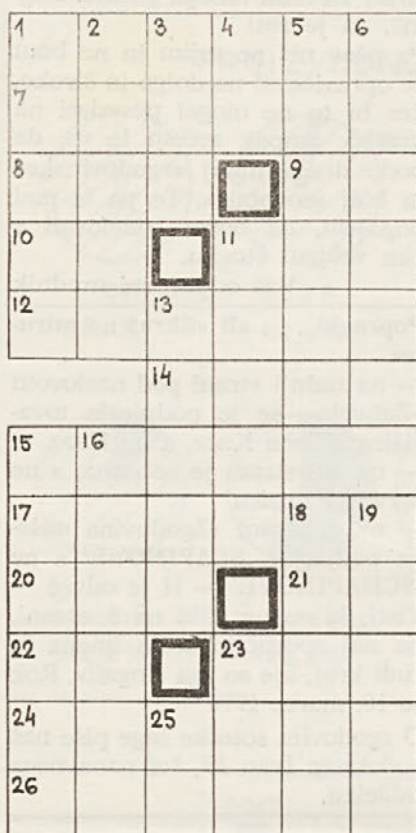
Mih BLAŽICU, komercialistu iskreno čestitamo k uspešno opravljeni diplomji na Višji ekonomski komercialni šoli v Mariboru!

Komisija za izobraževanje in sodelavci

sa Keltov in Ilirrov veliko topilnic železa. Ta tradicija se je ohranila vse do konca 19. stoletja. Železarnstvo v Zagradcu je več ali manj uspešno preživelo več stoletij (od 15 do 19). A kot zaključni pečat pa je doba železarske industrije na Dvoru. Soteški Auerspergovci so zaslužili, da dobra železarska industrija tudi lahko povečuje njihovo bogastvo. Dvor se jim je zdel primerna točka za postavitev te industrije, saj je dajala Krka za začetne potrebe dovolj vodne energije, okolica Dvora, Dolnje Straže, Vavte vasi, primerno železovo rudo, a roška bukovina dovolj odličnega lesnega oglja.

(nadaljevanje prihodnjič)

Nagradna križanka

VODORAVNO:

1. Kraj z lesno industrijo na Dolenjskem, 7. letoviško mesto blizu Splita, 8. paradiz, 9. kemični znak za radij, 10. središče vrtenja, 11. dvojica, 12. češka opera (skladatelj Janaček), 14. letni gozdni posek, 15. domače moško ime, 17. klofuta - zamah z roko, 20. velika afriška reka, 21. osebni zaimek, 22. avtomobilska oznaka Čehoslovaške, 23. struja, 24. pokojni dolenjski skladatelj simfonične in operne glasbe (Marjan), 26. južni sadež

NAVPIČNO:

1. aparat, naprava, 2. zakoličena in določena pot, 3. skupina čebel, 4. kemični znak za srebro, 5. afriška žival z dolgim vratom, 6. najvišja gora v Turčiji, 11. mlečni izdelok, 13. država pod Himalajo, 15. deklica, 16. ameriški izumitelj na področju elektrotehnike, 18. ime stare Ljubljane, 19. žica pri grelnih električnih napravah, 23. ime hrvaškega pisatelja Ujevića, 25. avtomobilska oznaka mesta Zaječar

Rešitve pošljite tovarišici Andreji TRAMPUŽ v TVP do 10. marca

Kadrovske vesti

JANUARJA IN FEBRUARJA

Tovarna vezanih plošč

Prišli:

Ing. CUJNIK Peter, BERKOPEC Vanja, DRAGMAN Marjan, TURK Tončka, MESOJEDEC Marija, KASTELIC Ivan, NOVAK Anton, JAKSE Justina, BLAŽEVIĆ Ramiza, KOBE Anton, NOVAK Olga, METELKO Franc, SEGA Silvo, DRAGAN Dušan, FIFOLT Marija, KUCKO Ivanka, PEČAK Franci, HROVAT Ljudmila, GORŠE Fanika, NOVINC Franc, HROVAT Jože, TRLEP Darko, MIKLIČ Julijana

Odšli

DRAŠLER Slavko — sporazum, PRSINA Fanika — sporazum, MARKOVIĆ Gabrijela — sporazum, BARBIĆ Iztok — po preteku pogodbe

Tovarna drobnega pohištva

Prišli:

BARTOLJ Stanko, DRČAR Boris, PEČAVER Marjan, HOČEVAR Jože, KUM Danijel - iz JLA, PAKAR Boris, BEDEK Stefan, FIFOLT Franc, PEČJAK Anton, PELKO Fani

Odšli:

HROVAT Jožica — sporazum, KNEZ Ljudmila — upokojitev, KIRN Lojzka — samovoljna zap. LJUBI Ana — sporazum, HROVAT Stefan — sporazum, JAKSE Majda — samovoljna zapustitev

Tovarna stilnega pohištva

Prišli:

BRADAC Jožica

Odšli:

ROZMAN Stefan — v JLA, VIRANT Stanko — sporazum, BENČINA Bernarda — sporazum

Prišli:

TURK Jože

Odšli:

PLANTAR Franc — upokojitev

Uprava

Prišli:

Ing. RAČEČIČ Marta, ing. JAPELJ Boštjan, BRADAC Viktor, POPLASEN Nikola, AŠČIČ Anton

Odšli:

PEČJAK Jože — smrt, JAKAB Ivanka —časna upok. AŠČIČ Anton — sporazum

Žaga Soteska

Prišli:

MEŽNARIČ Zofija, VIDMAR Marjeta, SPORAR Janez, URBANČIČ Franc

Odšli:

POHOLE Marija — sporazum, PAVLIN Tilka — upokojitev

Žaga Straža

Odšli:

KLOBUČAR Franc — sporazum, STANISA Franc — sporazum

OPREMALES

Prišli:

KAVSCEK Stanislava, UDOVIČ Vincenc, KRUPIC Ivanka, MEŽNAR Alojz, KASTELIC Anton

Odšli:

KASTELIC Anton — samovoljno, LAPIC Janko — sporazum, PLANTAN Ivan — LESNJAK Anton — sporazum

Ureja uredniški odbor. Odgovorni urednik Bogomil LILIJA, tehnični urednik Gabrijel MAKUC. Izhaja vsakega 1. in 15. v mesecu. Izdaja delavski svet Lesnega kombinata »NOVOLES« v Straži pri Novem mestu. Naklada 1.400 izvodov. Tiska tiskarna »KNJIGOTISK« v Novem mestu